

El Dr. Francesc Coll i Turbau

per Josep M.ª Riera i Pau

Es amb una emoció vivíssima i amb una pena immensa que compleixo la comanda rebuda del Consell, de redactar una nota necrològica del desaparegut Dr. Francesc Coll en relació amb la seva tasca dintre el Sindicat. Hauria volgut que elles em fossin estalviades i que un altre company hagués exterioritzat la gratitud que els metges de les comarques gironines devem a Francesc Coll per la tasca constant i duradora, meritòria i profitosa, amb què durant setze anys ha anat tenint cura dels nostres afers corporatius. Els qui de prop l'havíem anat seguint en ella i en moltes ocasions l'havíem compartida, sabem bé prou el grau d'intel·ligència i de bona voluntat amb què ell es comportava en els diversos càrrecs corporatius que li havien estat conferits, la bonhomia amb què resolvia les diferències entre companys, la serenitat i l'esperit conciliador que foren sempre norma de la seva actuació. Malgrat ésser aquesta tan dilatada, no solament el seu nom no havia sofert el natural desgast dels qui actuen seguidament i intensa sinó que cada dia es feia més indispensable i insubstituïble, especialment quan s'havia arribat a situacions difícils i desorbitades que ell assolía ràpidament centrar i encarrilar aplicant les normes d'equanimitat i de moderació que eren tònica constant de tota actuació seva. Aquesta actuació la trobem ja en els inicis de la Secció comarcal de Girona, en ocupar el càrrec de Vocal en la Junta fundadora i el de President que quedà ben aviat vacant per defunció del que en fou el primer, doctor Martínez de Huete, i que continuà exercint fins l'any passat.

Tal volta la nota més destacada de la seva llarga actuació fou la intensitat amb què sentia la unitat dels metges de les diverses comarques gironines i que li féu donar un fort impuls que la Mancomunitat Intercomarcal fos integrada per tots ells, que continuaren volent-lo per President fins a les

darreres eleccions en què fou dignament substituït pel Dr. Castany.

Els que han assistit a les Assemblees del Sindicat no hauran oblidat les seves intervencions en elles. En les dels anys 25, 26, 27 i 28 hi prengué part com a delegat de la nostra Secció. En les del 29, 30 i 31 com a President de Mutual Mèdica. Ben sovint, en hores avançades de la matinada, quan els parers dintre l'Assemblea estaven contraposats i la situació arribava a ésser confusionària, la proposició que el Dr. Coll presentava era la que harmonitzava els parers i conciliava les voluntats. Però modest i senzill com era, més que en el quadre espectacular d'una gran reunió, era en la labor més amagada i quieta del Consell on ell sobresortia. L'any 31, en cessar jo en el càrrec de Conseller que havia tingut l'honor de desempeñar durant set anys, Coll deixava la Presidència de la Mutual i portava dintre el Consell la nostra representació que esdevenia més honorífica en ésser-li conferida la Vice-presidència. Per ésser de data més propera, la seva actuació com a Conseller, és més coneguda i recordada. Llegint les relacions de les sessions del Consell hom troba a cada pas el seu nom patrocinant una iniciativa profitosa, una opinió encertada, una solució justa.

Finalment, l'any 34 era elegit President de la Caixa de Previsió i Crèdit, càrrec que ha exercit fins que la mort ens ha privat de la seva gran intel·ligència i voluntat posades al servei dels seus companys i que el seu pregó i solidíssim sentiment cristià enaltia i menava constantment.

No és pas fer ús d'una frase formulària el dir que deixa un gran buit entre nosaltres. Durant llargues anyades, diverses promocions de metges gironins sentirem el record i l'enyorança de Francesc Coll, bon company, gran cirurgià, gran patri, home de bé.